AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh. Seite 34r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

trepidabam casta dignitas continentiae serena
nos disturbat. Hyalinis honestae blandiens ut
uenerem tui dubitarem extendens ad me
suscipiendum et amplectendum pias manus ple
nas gurgite bonorum exemplorum. Ibi tot pueri et
puellae ibi iuuenum multa genera aetatis et grauiores
uidue iungunt annis et in omnibus usque omne
ad uetustatem usque si secunda mater filiorum gaudiorum
de marito te dum uiuebam me uituperione ce
hortatrix qui diceret tu non potes qui iste iste
an iuo iste et iste in senectute ipsis possunt. Ac non
in dno do suo. do do eorum me dedit eis. Quid
in te stas nos stas precedere te in eum noli metu
ere. non se subtrahet ut cedas prece te secum
capiet et lanabit te. et ubesam minis et
illam murmur audis audiebam et secta
bundo tenebam. et uirgis illa qui dicet. oblin
desce ad uiros iniuda illa umbra tua si eum
ut mortificent. narrant et delectationes. si u
sic lex dni dei tui. Ista quidem erat in corde tuo
meo. non mihi de me ipso adulans me ipsum. Ac
alypius affixus latere meo immutabat mod
mei extrum tacet expectat. Vbi uo aliquo
ducimo altiori gradu quaerit et egressus totum
miseram in gremio cordis mei obortam est
procella ingens ferens ingentem imbrem lac
mae et ut totum effunderem cum uocibus
suis surrexit ab alypio solitudo in ad ingo
cium flendi aptior subsecutus est. et secessi te
motus qui ut possit in honestiora et et placita.
sic tunc eum et ille sensit uocem. quid n
puto dixam in quo apparebat fomes uo
cis meae iam fletus grauidus. et sic surrexit
mansit ut ille ubi sedebam mirans stupens.
ego ab quadam fici arbore stratum me uelo
quomodo et dimisi lacrimis habenas et riuerunt
flumina oculorum meorum accepta sacrificio
tuum et non quidem his uerbis hi in hac sen
tentia multa dixi tibi. et tu dne usque usque
due iusserunt in finem. ne memor fueris
iniquitatum mearum antiquarum. sentiebam

eni me ab eis tenari. Iactabam n. uocibus
miserabilibus. quam diu erat et quare non
dicebam hodie hora finis turpitudinis meae.
dicebam hodie dicam amarissima confessione de
dno meo. et cum audio uocem de uicina domo
cum cantu dicentis et relego repetentis si puer
an puella nescio. Tolle lege. tolle lege. statim
et mutato multum mentis cogitare coepi
utrum non solerent pueri in aliquo ludere
di cantitare talem aliquid nec occurrebat oio
audisse priam repressoque impetu lacrimarum sur
rexi nihil aliud interpretans diuinitus in uberi
mihi ut aperirem codicem et legerem quod primum
capitulum inuenissem. Audieram n. de antonio
quod exeuangelica lectione cui forte superuenerat
admonitus fuerat tamquam si diceretur qui legit
bitur. Vade uende omnia quae habes et da pau
peribus et habebis thesaurum in celis et ueni
et sequere me. et tibi oracio obscetum ad te de
diuinum. Itaque concitatus redi ad eum locum ubi
sedebat alypius. ibi n. posueram codice apostoli
inde surrexeram arripui aperui et legi in si
lencio capitulum quo primum coniecti sunt oculi
mei. Non in comestationibus et ebrietatibus non
in cubilibus et impudicitiis. non in contencione
et emulatione. sed induimini dnm ihm xpm.
et carnis prouidentiam ne feceritis in concupis
centiis. nec ultra uolui legere nec op
ortet. Statim quippe cum fine huiusmodi
sententiae qui lucem securitatis infusa cordi
meo dubitatio omnis tenebrae diffugerunt
Tunc intercto aut digito aut nescio quo
alio signo codicem clausi. et tranquillo iam
multum iudicium alypio. Ac ille quid in se
agereturn qui ego nesciebam sic iudicauit.
petit uidere quod legissem ostendi et litteras
dedi et illum qui ego legerum et ignorabam
quid sequeretur. Sequebatur. uo intimi multum
in fide recepta. Qui ille ad se retulit ea quae
apparent. et tibi animo meo ne firmatus et
placito et ac proposito bono et congruentissimo